

1905. 12/11 29: I. Beh. af F. t. L. om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps m. m. 1906

[Jesper Simonsen.]

som Partier som indenfor — i hvert Fald Partiet Venstre. Det har vel nok været vanskeligt for Partiet at faa alle sine Medlemmer med til en Ordning, som kunde tilfredsstille det konservative Folkeparti.

Disse Vanskeligheder har man forsøgt at overvinde, og for at fremskynde et Resultat greb det konservative Folkeparti letsindigt til at affyre et — som det vistnok selv tænkte sig — Varselsskud overfor Partiet Venstre, et Skud, som imidlertid blev en Fuldræffer, som sendte Ministeriet Madsen-Mygdal til Bunds.

Derefter valgte Ministeriet Madsen-Mygdal at lade Spørgsmaalet gaa ud til Vælgerne, og Vælgerne gav et Svar, som ikke var til at tage fejl af. Det danske Folk svarede med stort Flertal, at det hverken ønskede en Ordning som den, Hr. Brønsen foreslog til 42—43 Mill. Kr., eller det konservative Folkepartis Forslag til 45 Mill. Kr. eller noget mere, men Vælgerne gav klart Udtryk for, at de ønskede en Ordning, som byggede paa de Principper og var i Overensstemmelse med det Forslag, som var ført frem tidligere og ført igennem dette høje Ting af det radikale Venstre og Socialdemokratiet. Vælgerne ønskede den tvungne Militærtjeneste væk.

Om disse to Ting er der ingen Tvivl; og saa klart var Vælgernes Udtryk, at de oven i Købet ønskede at beholde den Forsvarsminister, som havde fremsat Venstres Forslag — det, der gav Anledning til Konflikten med de Konservative —, derhjemme.

Vælgernes Svar var saa meget mere klart og uomtvisteligt, som det Forslag, vi behandler i Dag, tidligere var ført frem til Vedtagelse i dette høje Ting, og det var saaledes ikke Principper eller uklare Forslag eller Programpunkter, det drejede sig om, men det foreliggende Lovforslag, som tidligere var ført frem gennem dette høje Ting til Vedtagelse. Det var dette Forslag, som det radikale Venstre og Socialdemokratiet gik til Valg paa, og det er dette Forslag, Partierne har faaet Vælgerne store Tilslutning til.

Ingen, som kender den danske Vælgerbefolknings Syn paa disse Spørgsmaal, og som er opmærksom paa den Udvikling,

der foregaar, en Udvikling, som navnlig Ungdommen beskæftiger sig med, kan være i mindste Tvivl om, at det Flertal, der stillede sig bagved Nedrustnings- eller Afrustningsforslaget i April i Aar, er fast; ingen kan gøre sig Haab om at rokke dette Flertal i Retning af en Ordning som den, Konservatismen og Venstre forhandlede om, og som de kan formodes at ville forhandle om igen.

Der er ingen Udsigt til, at de to Partier, indbyrdes uenige om Sagen, som de har vist sig at være, skulde kunne flytte dette Flertal. Et Samarbejde mellem de to Partier i et Forsøg herpaa har neppe heller stor Tillokkelse for Partiet Venstre, i hvert Fald ikke for en hel Del af Partiets Repræsentanter. Jeg tror derfor heller ikke, at Partiet Venstre med det fornødne Arbejdsmod kan gaa ind i et Forsøg paa at gøre Danmarks Folk til Tilhængere af et Militærvæsen af konservativ Art.

Saaledes som Forholdene nu en Gang stiller sig, har Oppositionspartierne ingen Udsigt til varigt at kunne hindre Danmarks Militærvæsens Omdannelse til et Vagtværn og en Statsmarine af den Art, der her er Tale om, ingen som helst Udsigt — den Tanke bør Partierne utvivlsomt gøre sig fortrolig med. Derimod kan de naturligvis benytte det Flertal, de har i Landstinget, til foreløbig at hindre dette Lovforslags Vedtagelse og til at opretholde den bestaaende uforvarselige Ordning af 1922.

At det konservative Folkeparti uden Hensyn til, hvorledes Stillingen er blandt Vælgerne, vil holde fast ved et Beredskab af den nuværende Karakter og afvise Forhandling, har vi faaet Ord for i Dag, det maatte vi i øvrigt være forberedt paa efter de Udtalelser, som tidligere er fremsat fra konservativ Side.

Men hvorledes Partiet Venstre vil stille sig, ja, man overdriver ingenlunde, naar man siger, at den danske Vælgerbefolkning i Dag med største Interesse afventer et Svar paa dette Spørgsmaal. Stiller Venstre sig paa de Konservatives rent negative Standpunkt overfor Lovforslaget? Gaar Partiets Tilbøjeligheder fremdeles i Retning af Forhandling med det konservative Folkeparti, eller vil Partiet gaa ind i en Realitetsforhandling om en Ordning ud fra